

fra begge Sider kunde føle sig tilfredsstillt, og jeg skal være villig til at drøfte dette Spørgsmaal nærmere med det Udvalg, der antagelig bliver nedsat.

Saa er der to ærede Medlemmer, for Københavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann) og Frederiksværk (Parkov), der begge have gjort opmærksom paa, at for saa vidt angaar de Kommuner, der ligge udenom København, vil Erhvervsbeskatningen, saaledes som den vil blive efter de foreslaaede Regler — efter den her foreslaaede Udvildelse —, komme til at virke meget trykkende og meget haardt paa disse Kommuner, der jo i høj Grad ere Opholdskommuner, men dog ogsaa nogle Steder ere Opholdskommuner for Folk, der ikke kunne siges at tilføre dem stor Skatteindtægt, men derimod paabyrde dem adskillige Udgifter til Skolevæsen og forskellige andre Ting, Alderdomsunderstøttelse, og hvad det nu maatte være. Jeg forstaar godt, at saa snart man rører ved det nuværende, er der nogle, der ville være mindre tilfredse, for ikke at sige utilfredse med det. Det siger sig selv, at naar vi rette paa Erhvervsbeskatningen, fordi vi maa indrømme, at Erhvervskommunerne efter de hidtil gældende Regler faa for lidt, saa kunne vi ikke rette paa den paa den Maade, at Erhvervskommunerne faa mere, uden at Opholdskommunerne ville føle sig brøstholdne. Ganske vist er det min Opfattelse, at det i de allerfleste Tilfælde først og fremmest vil gaa ud over Skatteyderne, men det vil ogsaa i nogle Tilfælde gaa ud over Opholdskommunerne, og saa ville de selvfølgelig beklage sig over, at de ikke kunne faa saa meget, som de have faaet hidtil. Om man kan gøre nogen Forskel der, er meget tvivlsomt. Jeg tror ikke, det vil være let at sige, at de Kommuner, der ligge lige udenom København, skulle have andre Regler for Erhvervsbeskatningen, end der ellers gælder overalt i Landet, saa jeg tør ikke trøste de ærede Medlemmer med, at der i saa Henseende vil blive fastsat særlige Bestemmelser. Men vi kunne jo gerne se paa det. Jeg tror, som sagt, at det vil have sine store Vanskeligheder.

Hvad specielt det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann) angaar, som fandt, at man ogsaa kunde komme ud over Vanskelighederne derved, at en hel Del af de Udgifter, der nu paahvile Kommunerne, gik over til at paahvile Staten enten helt eller delvis, saa indrømmer jeg, at det er en let Udvej. Det er altid let at sige: Lad Staten afholde de og de Udgifter. Den finansielle Situa-

tion i Øjeblikket opfordrer imidlertid ikke til at gaa den Vej, og jeg er heller ikke sikker paa, at det i og for sig er saa paakrævet, som det ærede Medlem gav det Udseende af. Det ærede Medlem syntes, at blandt andet Skolevæsenet burde være en Statsopgave. Naar, Staten har jo allerede nu en 4—5 Mill. Kr. Udgift til Skolevæsenet, saa det er slet ikke saa lille en Part af Udgifterne til Skolevæsenet, Staten har paataget sig. Det ærede Medlem nævnedes endvidere saadant noget som Forsørgelse af de gamle, Syge- og Fattigpleje. Ja, det er jo saadan, at for Alderdomsunderstøttelsens Vedkommende tager Staten sin Halvpart og har gjort det i alle de Aar, vi have haft Alderdomsunderstøttelsesloven, og for Sygeplejens Vedkommende yder Staten gennem Sygekasserne et meget stort Bidrag, som ellers efter den gældende Lov vilde have paahvilet Kommunerne, ikke just som Bidrag til Sygekasser, men som Hjælp til de paagældende, der antagelig saa med Rette vilde have henvendt sig til Kommunerne for at faa den Hjælp til Læge, som de jo ogsaa efter den gældende Fattiglov kunne faa, uden at det er Fattighjælp. Det Tilskud, Staten yder til Sygekasser, kommer altsaa i overordentlig høj Grad ogsaa Kommunerne til gode, og selv om der ikke fra Statens Side ydes noget direkte Tilskud til Fattigvæsenet, er dette, jeg her har nævnt med Hensyn til Sygekasserne, et indirekte Tilskud, om man saa vil. Saa have vi nu Hjælpekasseinstitutionen, som mere og mere har udviklet sig til at tage en hel Del af dem, som, før vi fik Hjælpekasserne, vilde være faldne ind under Fattigvæsenet, og for deres Vedkommende tager Staten $\frac{1}{3}$. Jeg tror derfor, det maa indrømmes, at det ikke med Rette kan kræves, at Staten skulde tage en større Part af disse offentlige Byrder end den, den har for Tiden, for saa vidt man da ikke vil have det hele lagt over paa Staten, og det tror jeg vilde hverken for de paagældende, der skulle have Understøttelsen, eller for Skatteyderne være nogen Fordel.

Jeg tror hermed at have omtalt, hvad der fra de forskellige Medlemmers Side er kommet frem, og jeg slutter med paa ny at udtale min Glæde over den almindelige Tilslutning til Forslaget. Jeg tillader mig at tage det som et Vidnesbyrd om, at man vil bidrage til, at Loven kan komme igennem i denne Rigsdagssamling. Det er en Selvfølge, at den ikke kan komme til Benyttelse ved den Ligning, som allerede er i Færd med at blive foretaget, men det er